

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Forespørgsel nr. F 18:

Forespørgsel til miljøministeren og arbejdsministeren:

»Hvor langt er regeringen kommet i sine overvejelser – med baggrund i regeringens afbureaukratiseringsplaner – om en sammenlægning af tilsynet med det ydre og det indre miljø (fælles miljøtilsyn)?«

Af Tommy Dinesen (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 25/1 90. Fremme af forespørgslen vedtaget 31/1 90).

Begrundelse

Tommy Dinesen (SF):

Når vi fra SF's side har krævet denne forespørgselsdebat, hænger det naturligvis sammen med, at vi er meget interesserede i at høre om det resultat, regeringen er nået frem til med hensyn til at samle tilsynet med det såkaldte ydre og indre miljø – det, der nu har fået navnet Virksomhedernes Miljøtilsyn eller VMT.

Der var jo rigtig lagt op til store ændringer og afbureaukratiseringer, da regeringens afbureaukratiseringsplan blev fremlagt i december 1988. Planen skulle rigtig bruges til at fortælle

befolkningen, hvor handlekraftig denne regering var. Resultaterne af planen har dog vist sig at være små og har slet ikke levet op til den omtale, den fik, og heller ikke til de forventninger, nogle havde til afbureaukratiseringsplanen.

Hvad angår arbejdsmiljøet, som vi jo i dag skal diskutere, skortede det heller ikke på ideer og interesse fra organisationernes side. De store fagforeninger – Metal og SiD – deltog aktivt i debatten, og SiD kom med forslag til en ny struktur på området; det samme gjorde Metal og Jernets arbejdsgivere.

Dansk Arbejdsgiverforening deltog naturligt nok også i debatten. Det samme gjorde de offentlige arbejdsgivere, Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen, endda på et indkaldt pressemøde, hvor de to organisationer fremlagde deres bud på, hvorledes tilsynet burde se ud i fremtiden.

Efter at jeg har fulgt debatten, er min konklusion dog, at det for organisationerne forståeligt nok drejede sig om at få indflydelse på udformningen af tilsynet, hvorimod den enkelte lønmodtagers interesse for et bedre arbejdsmiljø dårlig nok nævnes – heller ikke i den betænkning, der blev offentliggjort i fredags – og arbejdsmiljøloven blev jo ærlig talt vedtaget for at forbedre arbejdsmiljøet og forhindre skader for den enkelte arbejdstager.

Altså kan man konstatere, at organisationerne på arbejdsmarkedet sjældent har været så enige om, at noget skulle laves om, som vedrørende tilsynet med det indre og det ydre miljø. Og sjældent har man set et så magert resultat komme ud af det, nemlig så godt som ingenting. Det har da heller ikke skortet på kritik. Bl.a. udtaler LO stor utilfredshed og skuffelse over, at det fælles miljøtilsyn er gået i vasken, som det udtrykkes i LO-Bladet den 1. februar 1990. Det siges også, at der er brødnid mellem arbejdsministeren og miljøministeren om, hos hvem tilsynet skulle placeres.

Det vil vi i SF råde bod på. Derfor denne forespørgselsdebat her i Folketinget i dag.

Besvarelse

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Da regeringen i december 1988 fremlagde handlingsplanen for afbureaukratisering, var forslaget om en samling af det ydre miljø og arbejdsmiljøet i et fælles miljøtilsyn et af de forslag, som vakte berettiget opsigt. Ideen var